

گزارش جلسات برگزار شده توسط گروه‌های علمی

فرهنگستان علوم پزشکی جمهوری اسلامی ایران

گروه علمی: علوم دندان پزشکی

تاریخ برگزاری جلسه: ۱۴۰۲/۰۷/۰۸

موضوع / موضوعات جلسه: راه‌کارهای دستیابی به افزایش سواد سلامت دهان و دندان در جامعه و نقش و اهمیت آن

برای مسئولان

اعضای حاضر در جلسه (حضور، مجازی)

حضور: آقای دکتر محسن شیرازی، آقای دکتر اکبر فاضل، خانم دکتر جمیله بیگم طاهری، خانم دکتر معصومه مسلمی، آقای دکتر عباس منزوی، آقای دکتر غلامرضا شیرانی، آقای دکتر الهیار گرامی، آقای دکتر محسن نورزی‌نیا.
مجازی: آقای دکتر عباسعلی خادمی، آقای دکتر حمیدرضا پاکشیر، آقای دکتر احمد حائریان، آقای دکتر امیرفرهنگ میراسماعیلی

خلاصه موضوع / موضوعات مطرح شده در جلسه

جلسات گروه با برنامه‌ریزی در راستای برنامه راهبردی فرهنگستان تنظیم شود. که در سال ۱۴۰۰ برنامه عملیاتی گروه براساس چالش‌های دندان پزشکی در شش زمینه تعیین شده است.
بحث سواد سلامت یکی از قسمت‌های زیربنایی است و سواد در دو بخش است سواد خواندن و نوشتن و سواد کاربردی که به دنبال آن سواد سلامت وارد متون پزشکی شد و تعریف اولیه سواد سلامت آن بود که فرد ظرفیت پذیرش و تحلیل و فهم اطلاعات مربوط به سلامت را داشته باشد تا بتواند بر اساس آن سلامت خود را دنبال کند و در تعریف جدید ظرفیت به توانایی تغییر یافت و در تعریف اولیه ناظر به توانایی و ظرفیت فرد بود که به توانایی سازمانی تبدیل شد. آنچه باید در ارتقای سلامت دهان و دندان انجام دهیم آن است که این امر در بستر سلامت عمومی دیده شود.
در خانه‌های بهداشت و به طور کلی در سطوح پایین مراقبت بهداشت دهان و دندان به خوبی انجام می‌شود اما در سطوح بالاتر به دلیل نبود نیروی سازمان یافته و جدا این مراقبت و انسجام وجود نداشته و زنجیره آن حفظ نمی‌شود.

رئوس نتایج مذاکرات در جلسه

۱- اهمیت شبکه مجازی در زندگی روزمره غیر قابل انکار است. بسیاری از انجمن‌های علمی در تارنماهای خود شاخه مردمی ایجاد کرده‌اند تا بتوان افراد را به این قسمت ارجاع داد تا اطلاعات علمی و صحیحی در اختیار آن‌ها قرار گیرد.
۲- نکته کلیدی این است که مراقبت از سلامت عمومی از سلامت دهان و دندان جدا شد است و آنچه باید در راستای ارتقا سلامت دهان و دندان انجام دهیم آن است که این امر را در بستر سلامت عمومی دیده و راه‌کاری را برای آن تعبیه کنیم.
۳- بنابراین یکی از مباحثی که می‌توان روی آن تأمل کرد آن است که همه رشته‌های مربوط به سلامت، بخش بهداشت دهان و دندان داشته باشند، اما اگر برای مراقبین سلامت این بخش را در برنامه کاری آن قرار ندهیم این بخش کم‌رنگ می‌شود، این امر در سایه تجمیع ارتقا خواهد یافت.

توصیه های مطرح شده برای پیگیری

- بازنگری برنامه های آموزش بهداشت دهان و پیشگیری و پوسیدگی در کوریکولوم های آموزشی گروه پزشکی
- تعیین یک سال با عنوان "مبارزه با بوی بد دهان" به کمک همه بخش های سلامت و دست اندکاران سلامت تا
شروعی باشد بر توجه بیشتر در این رابطه که از اهمیت بسیاری برخوردار است.

سایر موارد مهم

پیشنهاد این است "آموزش بهداشت دهان و دندان در بهداشت عمومی ورود یافته و همه رشته های مربوط به سلامت بخش
سلامت دهان داشته باشند"